

HYVÄT SUKUSEURAN JÄSENET

Aloitin tärkeimmistä, vauvoista ja korkeaan ikään ehtineistä.

Tiedoksi saatetaan, että Karilan taloon syntyi 6.6.18 Peetulle pikkuveli, nimeksi hänelle laitettiin Niila Matias Karila.

Sukumme ikätilastoa johtaa edelleen kirkkaasti Irma Pynnönen, takavuosien kokoustemme vakio-osallistuja. Irma täytti 18. toukokuuta 97 vuotta. Hän asuu palvelutalossa Jyväskylässä ja hän voi ikäänsä nähden hyvin.

Karilan Arttu -vaarin sisaruksista ainoana elossa oleva Mirja Järvinen, usean meistä täti, saavutti 12. marraskuuta korkean 93 vuoden iän, ja hän lähettää tässä kauttani kaikille sukumme jäsenille terveisiä. Mirja asuu kotonaan Hirvimäen Kuoppalassa, lämmittelee uuneja ja kertoi olevansa *varsin reippaassa kunnossa* ja saaneensa *uutta virtaa*, kun sydämen läppävika saatiin hallintaan keskussairaalassa pari vuotta sitten. Vaikka viima vinkuu ja pimeyskin ahdistaa, eikä ilmoja voi hallita, niin Mirja toivottaa kaikille sukulaisille

Hyvää joulun odotusta, ja hyvää ja rauhallista – toivon mukaan valkoista joulua!

Uutisen eräästä poisnukkuneesta sukumme jäsenestä sain kävellessäni lakkasuolla Inarin lapissa elokuun ensimmäisellä viikolla. Erkki Salorannan (s. 23.1.1940) elämäkumppani Sointu Takkala soitti ja kertoi, että Erkki poistui ajasta ikuisuuteen jo joulukuussa 2017, ja hän oli nyt tullut siihen tuumaukseen, että asiasta voisi ilmoittaa sukuseuran jäsenille. Erkkihän oli Tammivuoren sukuhaarasta, Antti ja Aili Salorannan (os. Tammivuori) poika, opettaja ja todellinen maailmanmatkaaja, ks. Karilan suku Matrikkeli, taulu 51. Rauha hänen muistolleen.

Seuran toiminnasta ja näkymistä

Olemme viettäneet seuramme tasavuotia (20 vuotta) hiljaisissa, jopa uneliaissa merkeissä. Se on varmaan hyväkin juttu, kun toimivia aktiiveja on näinkin vähän. Toimintaa on ollut lähinnä vain seuramme Facebook -ryhmässä, joilla Kauko, Outi ja muutama muukin henkilö ovat päivittäneet tapahtumiaan ja historiaansa. Sinne näyttää muodostuneen noin 40 hengen porukka, joka käy päivityksiä katsomassa ja joskus tykkäämässäkin. Myös matrikkeli ja Karilanmaan kronikka löytyvät nykyään sieltä, Kaukon päivityksistä. Jos ryhmää saataisiin kasvatetuksi 70-80 henkilöön, niin kattavuus alkaisi olla varsin hyvä. Sen ei pitäisi olla mahdotonta, jos teemme ja toteutamme uudenvuoden lupauksen yhden henkilön rekrytoimisesta kukin kohdallamme.

Toivon mukaan entistä useampi meistä muistaisi kertoa Facebook -ryhmän sivuilla kuulumisistaan ja kutsuisi samalla sivuille sukulaisia ryhmän jäseniksi. Facebook ei kuitenkaan voi olla viestinnän pääasiallinen, saati ainoa alusta, siitäkään syystä, että siihen liittyy tänäkin syksynä julkisuudessa keskusteltuja ongelmia, josta syystä osa nettiä käyttävästä kansasta ei sinne mene periaatteellista ja perustelluista syistä. Heidän valintaansa on kunnioitettava.

Kotisivujen rooli on tästäkin syystä ratkaisevan tärkeää someväylä myös meillä. Kuten myös tämä vanha perinteisen kirje, vaikka se postimerkkien liimaajia varmaan harmittaakin.

Hallitus kokoontui helmikuussa ja kokoontuu seuraavan kerran taas helmikuussa. Silloin päätetään missä sääntömääräinen vuosikokous ja samalla juhlakokous pidetään, mihin aikaan kesää ja minkälainen ohjelma siellä virallisten kokousasioiden ohella on. Ehdotukset ja vinkit noista asioista ovat nyt paikallaan.

Virallisista kokousasioista tärkeimpiä lienee hallituksen ja toimihenkilöiden valinta. Sääntöjen mukaan *hallitukseen kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä vähintään kolme (3) ja enintään viisi (5) muuta jäsentä. Hallituksen toimikausi on vuosikokousten välinen aika. Hallitus valitsee keskuudestaan tai ulkopuolelta seuran sihteerin, rahastonhoitajan ja muut tarvittavat toimihenkilöt.* Hallituksen toiminnan arviointi ja kaikkien hallituksen jäsenten ja muiden toimihenkilöiden valinnat ovat tärkeitä asioita.

Talven kokouksessa ja sen jälkeen lähettämässäni kirjeessä tunnustelin alustavasti sitä, että löytyisikö meistä potkua kerätä nykyistä kattavammin sukumme monien haarojen henkilöihin, tapahtumiin tms. liittyviä tarinoita, jotka sitten julkaistaisiin joko kirjana tai ainakin kotisivuillamme. Joku kokoava ajatus materiaalin hankinnassa pitäisi olla. Voisiko se olla esimerkiksi kaupungistuminen, suuri muutto ”maalta kaupunkiin, ja kauemmaksikin”, miten siinä on oltu mukana ja miten sitä ajatellaan? Kaikkihan eivät ole tuohon virtaan lähteneet, mutta kaikkia sen vaikutukset koskevat.

Materiaalin tuottaminen onnistuu vain siinä tapauksessa, että sukuhaarojen edustajat olisivat mukana noita tarinoita etsimässä ja löytämässä. Jotta teoksella olisi kattavuutta, niin siinä olisi hyvä olla Matti Kallenpojan (Matrikkelin taulu 5) jälkeläisistä Wilhelmin, Selman, Nikodemuksen ja Wilhelmiinan jälkeläisiä, ja Wilhelmin (Taulu 6) jälkeläisistä Artun lisäksi Veran, Olgan ja Ainon jälkeläisiä. Tässä on melkoinen työmaa, jota en vähättele. Ei sen kuitenkaan mahdoton pitäisi olla, sillä kaikista noista sukuhaaroista on seuramme jäseniä, eikä tässä työssä toisaalta jäsenyyksiä kysellä. Sukututkimuksellista otetta tuossa hankkeessa kyllä tarvitaan, ja sitä on osoittanut mm. Outi, Facebook - ryhmän sivuille laittamalla eräillä päivityksillään.

Mitä kokouspaikkoihin tulee, niin esimerkiksi Surkeen Matkailutila tai Tähtiniemi olisivat tuttuja ja takuuvarmoja paikkoja, joissa perinteinen renkaanheittokin onnistuisi ja lapsillakin olisi turvallista telmiä. Risteily M/s Rhea laivalla on myös paljon käytetty näissä yhteyksissä, laivan tilat ja tarjoilut ovat hyviä. Minun viimekesäinen kokemukseni siitä oli tosin pieni pettymys, koska laiva ei lähtenyt satamasta tuuleen vedoten, ei edes Jyväsjärvelle, vaikka tuuli ei näyttänyt kummoiseltakaan.

Suomen merkkivuosista

Viime vuonna juhlittiin satavuotista itsenäisyyttämme ja kuluneena vuonna tuli sata vuotta täyteen traagisesta sisällissodasta. Sen synnyttämien traumojen arpeutuminen ja asioiden kiihkoton, tutkimuksellinen arviointi on odottanut tulemistaan näihin päiviin saakka. Poliittinen yhteistyö yli luokkarajojen toki käynnistyi varsin nopeasti sisällissodan jälkeen, sekä valtiollisissa että kunnallisissa elimissä, ja sen ansiosta eräitä pahimpia yhteiskunnallisia epäkohtia korjautui. Maaseudulla tärkein uudistus oli talojen torppien erottaminen itsenäisiksi tiloiksi, valtion maksamaa korvausta vastaan, jonka itsenäistyneet torpparit korvasivat valtiolle myöhemmin.

Reformit ja monipuoluehallitukset, jopa talvisotakaan, eivät kuroneet umpeen sisällissodan aiheuttamia henkisiä juoksuhautoja. Ne kytivät pinnan alla kolmanteen sukupolveen saakka, koska asioista vaiettiin, harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta (Linna, Paavolainen, Ylikangas). Tätä taustaa vasten kuluvana vuonna ilmestyneiden tieteellisten ja kaunokirjallisten julkaisujen sekä teatteri- ja musiikkiproduktioiden anti on ollut riemastuttavan runsas ja vahat rintamalinjat ylittävä. Tässä runsauden pulassa olisi epäoikeudenmukaista nostaa yhtä tai muutamaa teosta/tapahtumaa muiden edelle. Etsivä varmasti löytää

haluamaansa, ja kolkuttavalle avataan. Merkkivuodet ovat tällä kertaa tehtävänsä täyttäneet, erinomaisella tavalla.

Ajankohtaistakin asiaa

Suomen talous erkaantui pitkästä taantumasta, ja lienee nykyisen nousukauden huipulla. Talouden kasvu näyttää edelleen jatkuvan vakaana ja työllisyyskin kohenee. Toisaalta köyhien, toimeentulotukea saavien perheiden lukumäärä on säilynyt nousukaudellakin ennallaan, liian korkealla tasolla. Visio surkastuvasta Suomesta, joka netissä silloin tällöin vilahtaa, näyttäisi kuitenkin jäävän omaan arvoonsa.

Merkkejä talouskasvun hidastumisesta on kuitenkin ilmestynyt taivaanrantaan. Talouden kehityshän on syklistä, ja vuorossa olisi liuku alaspäin. Mutta milloin ja miten, siitä ei ole kenelläkään varmaa tietoa. Paljon riippuu kansainvälisestä tilanteesta, johon suurvaltojen kasvanut nationalismi on synnyttänyt runsaasti arvaamatonta jännitettä. Suomen vientivetoinen talous on lastu maailmantalouden laineilla, toki peräsimellä varustettu, mutta vain osittain ohjattavissa omin päätöksin ja toimenpitein. Tämän takia poliitikot eivät vaalilupauksilla juuri röyhistele.

Neljä vuotta on hurautunut nopeasti, ja uusi eduskunta valitaan keväällä. Monet hallituksen esityksistä, kuten sote, ovat vielä eduskunnassa, eikä niiden hyväksymisestä ole varmuutta. Vaalien lähestyessä puolueiden välit tuntuvat ikään kuin kiristyvän, kun jokainen alkaa etsiä itselleen sopivaa ”rakasta vihollista”, jonka kanssa kisaamalla molemmat koettavat kasvattaa tärkeyttään ja patistaa kannattajiaan äänestämään vaaleissa. Maaseudun ja maakuntien sekä suurten kaupunkien vastakkain asettelu on eräs teema, jonka ympärillä tuota peliä on kauan pelattu, ja edelleen pelataan. Suomessa se on varsin keinotekoisia. Ovathan väestön enemmistön tuoreet juuret vielä vahvasti maaseudulla, jossa heillä on sukulaisia ja kenties mökki tai metsäkappale, joihin he voivat olla yhtä kiintyneitä kuin kotikaupunkiinsa.

Yksinkertaistukset ja viholliskuvat ovat demokratiaan kuuluvaa viatonta poliittista peliä, kunhan se pysyy kohtuuden rajoissa. Vaaleja edeltäneet kisailut eivät ole toistaiseksi Suomessa estäneet useamman puolueen enemmistöhallitusten syntyä rivakasti vaalien jälkeen. Tämä toisaalta hämää äänestäjiä, jotka ovat uskoneet viholliskuviin, madaltaen ehkä äänestysprosenttia. Toisin ovat asiat nk. blokkipolitiikkaa harjoittavissa demokratioissa, kuten äveriäässä Ruotsissa, jossa hallitusta ei tunnuta saavan aikaiseksi, tai vielä äveriäämmässä Yhdysvalloissa, joissa täyttä hallitusvaltaa pääsee käyttämään äärimmäisen niukalla enemmistöllä.

Lopuksi

Seuramme talous on vakaa, mutta rahoitusta tarvitaan, kun jotain isompaa lähdetään tekemään. Joulun aikaan voi muistaa myös seuraamme, jos lahjabudjetista jää annettavaa. Tilinumero on edelleen **FI23 1045 3500 1612 85**.

Ja viimeiselle sivulla kuva Eero Karilan 80-vuotispäiviltä, Eero lähiomaisineen - neljä polvea samassa kuvassa.

Rauhallista ja rentouttavaa joulun aikaa, onnellista uutta vuotta!

Alpo Karila

alpo,karila@gmail.com

050-5282317

Eero lähimaisineen, neljä polvea

